

[Landbrugsministeren.]

Efteraarsmaanederne. Den ærede Ordfører anførte som Støtte for sin Udtalelse angaaende min Stilling, at jeg skulde have udtalt mig forskelligt til de forskellige Tider. Den 24. August skulde jeg have sagt, at nu var Forhandlingerne med Tyskland afsluttet den 22. og 23. August, og det var ikke Meningen, at disse Forhandlinger skulde fortsættes, det Resultat, der var opnaaet, var det endelige. Og senere skulde jeg have udtalt, at Forhandlingerne skulde føres videre. Det første er rigtigt, det sidste er ikke rigtigt. Regeringens Forhandlinger var afsluttet den 22. og 23. August og det Resultat, vi kom til, er det, jeg allerede har nævnt, og det er et Resultat, som ogsaa er blevet staaende.

Den konservative Ordfører har beklaget sig over, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har betegnet de Konservatives Stilling i denne Sag som værende af en voldsom Karakter, og den ærede Ordfører for de Konservative vil have mig til at bistaa ham med at overbevise det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om, at det ikke var rigtigt. Ja, det forekommer mig noget vanskeligt, ikke mindst for mig, at gøre det, naar jeg tænker tilbage paa den Dag, da 4 af de Konservatives bedste Mænd kom ind til mig, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, de ærede Medlemmer Hr. Drachmann, Ulrich og Landstingsmand, Borgmester Godskesen med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Spidsen, og de stillede mig i Virkeligheden et Ultimatum, idet de krævede, at jeg skulde standse de Forhandlinger, som var ført med Tyskerne om denne Kreaturudførsel, og stillede i Udsigt, at de eventuelt maatte ønske Rigsdagen indkaldt til et lukket Møde. Enhver, der kender til Sagens Forløb, vil vide, at ingen af Delene skete, og enhver vil ogsaa vide, at det Resultat, vi ved Forhandlingerne den 22. og 23. August havde opnaaet, blev staaende, og at der ikke skete nogen Ændring heri. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor man nu fra konservativ Side ønsker at faa slaaet fast, at jeg for mit Vedkommende ikke havde noget imod, at de Konservative offentliggjorde de Krav, de havde stillet til mig; thi jeg kunde da ikke have noget imod, at de Konservative kundgjorde for Offentligheden, at de havde foretaget et mislykket Panterspring.

Om Statsskovene er der forskellige ærede Medlemmer, som har gjort Bemærkninger, bl. a. de ærede Medlemmer Hr. Holstein, Vilhelm Rasmussen og Fisker. Det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte Sp. 485 Forundring over, at Statsskovene kun kunde give en Forrentning af 1—2 pCt., hvorimod

Privatskovene kunde give en Forrentning af 4 pCt. Dertil er at bemærke, at man meget vel kan finde Privatskove paa saa god Jord, at deres Forrentningsmuligheder er betydelig større end dem, der gælder for Statsskovvæsenet, og navnlig naar man ser, hvorledes Statsskovenes Beskaffenhed er, og hvilke Formaal Statsskovenes Drift har. Jeg skal hertil først sige, at Statsskovene i alt har et Areal paa 68 256 ha foruden Lystskovdistriktet, som er paa 1 323 ha, men foruden Lystskovdistriktet er der betydelige Arealer af de almindelige Statsskove, der ogsaa drives som Lystskov og derfor umuligt kan give den Forrentning, som den almindelige Brugsskov kan give. Der er saadant noget som 2 771 ha, der drives som Lystskov, det er ca. 4 pCt., og Værneskov, som heller ikke kan være nogen særlig rentabel Forretning, udgør 5 249 ha, det er ca. 8 pCt., og naar hertil kommer Hedearealer, Klitarealer og lignende, som er beplantet, men som aldrig nogen Sinde kan ventes at give fuld Forrentning, et Areal paa 25 533 ha eller i alt 37,5 pCt., kommer man op paa ca. Halvdelen af Statsskovenes Areal, som man umuligt kan vente at faa fuld Forrentning af, og naar man fradrager det, viser det sig, at man kommer op paa en Forrentningsprocent, der ligger paa Linie med Privatskovenes.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, der spurgte mig paa Sp. 355, om jeg ikke vilde tage op noget, der interesserede ham meget stærkt, nemlig Forsøg med Frugttræer i Statsskovene, vil jeg gerne sige, at jeg nærer selv meget stor Interesse for Frugtavlens her i Danmark; men navnlig fordi jeg har betydelig Interesse for dette Spørgsmaal, mener jeg, man skal være noget forsigtig med at forcere en Udvidelse af denne Sag alt for stærkt. Det gaar jo meget let saadan, at man gør en Masse Forsøg, der viser sig at være fuldkommen urentable. Der er ingen Tvivl om, at der navnlig for Tiden findes betydelige Arealer med Frugttræer, som lønner sig og er ganske udmærkede, men paa den anden Side gøres der ogsaa utallige Forsøg rundt omkring i Landet, hvor Frugtdyrkingen er en eneste stor Sorg for Avlerne. Derfor tror jeg, man gør Frugtavlens her i Danmark en Børnetjeneste, hvis man vil forcere Udviklingen for stærkt. Jeg vil imidlertid gerne overveje, om der er Muligheder i saa Henseende, men jeg vil ogsaa sige paa Forhaand, at man maa ikke nære alt for store Forhaabninger, for jeg tror, som sagt, det paa mange Steder i Landet ikke vil være klogt, jeg tror, det vil være forskelligt paa de for-